

DOSHINKAN AIKIDO

Skælskør Korsør Slagelse

Tur til Japan !

Efter at have trænet Aikido i en del år, kommer man flere gange til at tænke: Det kunne være spændende at prøve at træne i Aikidoens hjemland. Men det går jo fint nok uden, så økonomisk slår man det hen og siger, jeg når det nok.

Men efter utallige opfordringer fra en velmenende Sensei, og med tanker om, hvad der vil ske med den gamle originale Dojo i Ibaragi, og så lever de gamle Sensei'er i Iwama jo heller ikke evigt.

Men efter at have hørt rygterne om at Nemoto Sensei havde forladt Ibaragi Dojoen, begyndte jeg at tænke lidt mere alvorligt på at tage af sted, mens det stadig kan opleves.

Så i foråret 2007 bestilles billet til Tokyo med afgang sidst i august. Og så kommer spørgsmålet, hvordan skal turen tilrettelægges, men det varer ikke længe før både Keith og Thomas og Lene samstemmende siger: Tag til Hombu-Dojo.

Som sagt så gjort, Skrive til Hombu-Dojo og aftale de 14 dage jeg kommer for at træne og samtidig skrive til Inagaki Sensei og aftale at jeg kommer og træner med i Ibaragi Chibu Dojo i weekenden i de 14 dage, begge steder var jeg mere end velkommen, herligt.

Afsted til Tokyo og indkvarteres (efter Thomas og Lenes anbefaling) på Hotel Edoya, i Oeno-area, en meget anbefalelsesværdig Ryokan. I meget behagelig afstand til undergrunden direkte til Wakamatsu-Kawada stationen lige ved Hombu-Dojo, Trine og jeg ankommer så vi lige har søndagen til at orientere os og jeg kan få meldt mig til træningen og betale.

Mandag morgen kl 4.50 ringer uret og jeg kommer i tøjet og af sted til toget, mens jeg lige fortærer 2 unagiri med tun og en energi-drik,

Afleverer sit medlemskort i receptionen, sætter skoene, bukke for O-sensei og op og klæde om, man skal lige huske en 100 yen mønt til skabet, og for første gang betræde de hellige tatami, en meget meget speciel oplevelse, her har alle de store pinger trænet igennem tiderne. Nå tilbage til virkeligheden, der er kommet et par andre så ned på knæ og det mest høflige ohaiyo gozaimasu man kan udtale, og videre til næste. Næsten med det samme er en der spørger om jeg vil træne sammen med ham i

DOSHINKAN AIKIDO

Skælskør Korsør Slagelse

dag, selvfølgelig, sikke en ære at blive spurgt og ikke selv skal opsøge en. Jeg er kommet ret tidligt kan jeg se da de fleste først kommer lidt i halv syv. Pludselig kan jeg høre en sige et eller andet og alle sætter sig på række, vi er vel omkring 50-60 stykker. Pludselig sker det: Doshu kommer op ad trappen stiller sine sandaler og sætter sig på måtten, man må lige lave en nikyo på sig selv for lige at være sikker på at man ikke drømmer.

Efter 5 min opvarmning starter vi med den teknik som vi kommer til at starte med hver morgen; Shomen uchi irimi-nage ki no nagare, fuld knald lige fra 1. sekund, jeg tror min puls var oppe på over 250 og selvom det er tidlig om morgenen er temp. i Dojoen over 35 grader, min første tanke var: jeg holder ikke til 14 dage i det tempo, men det gik jo alligevel.

Vi havde ikke trænet mere end 5 min. Før Doshu var henne og byde velkommen og høre hvem jeg er og hvor jeg kommer fra utrolig venlig og imødekommende, jeg lagde hurtigt mærke til hvor opmærksom Doshu hele tiden var på de Gaijin der var til hans træning, selvom de fleste dage var jeg den eneste, så hver morgen var han henne og høre hvordan jeg havde det og om jeg havde sovet godt.

Jeg måtte flere gange tage mig sammen, og ikke sidde og falde i staver over den ufattelig flotte Aikido Doshu leverer hver gang han skulle vise en teknik, for han viser "kun" den pågældende teknik 2 gange i irimi og 2 gange i tenkan, og når ens makker er så "flink" og er høflig så man er den der skal starte, selvom man kun er 2. Dan, så er det lidt pinligt hvis man ikke lige har lagt mærke til de små finesser, så man er meget vågen når han viser teknikker.

Den første uge gik overraskende hurtigt og ens hoved var bare overfyldt med indtryk af nye teknikker og alle de utroligt flinke mennesker jeg har trænet og snakket med. Den ene dag fanger Doshu mig på trappen ned til receptionen, og vil lige have en dybere snak om min Aikido og min træning hjemme i DK, hvem min Sensei var osv, jeg havde jo også en hilsen med fra Thomas og Lene, og i den sammenhæng sagde han at vi var nogle af de få fra DK som havde været på et længerevarende træningsophold i Hombu-Dojo, men at han håbede at vi ville tale positivt om vores ophold, for med vores standard ville han meget gerne have besøg af endnu flere fra DK.

DOSHINKAN AIKIDO

Skælskør Korsør Slagelse

Søndag drager vi med toget til Iwama, for at opleve Aiki-shrine og Ibaragi Chibu Dojo, Spiser min morgenmad i haven mens jeg venter på Inagaki Sensei, de første der dukker op er 2 Soto-deshi fra Mito en englænder Carl som har været der et år og er 1.kyu, han giver mig en guidet tur i hele området og åbner Dojoen så vi kan komme ind og klæde om, Sjovt endeligt at være DER hvor alle Sensei'erne derhjemme har snakket så meget om, kl 5 min i 9.00 ankommer Inagaki Sensei han styrer lige hen for at hilse på og byde velkommen og samtidig spørger han om det er min kæreste der sidder nede bag i haven og læser, ja det var det, så hurtigt tager han sine sandaler på igen og farer ned i haven, 2 min efter kommer han med Trine under armen, Trine griner og siger at han ville gerne have at hun ikke sidder og keder sig og hellere må komme op i Dojoen og kigge på træningen.

Det var ligesom at komme hjem, træningsmæssigt, alle teknikkerne var nogle jeg kendte, men alligevel syntes jeg kun at det var mig der var uke for Sensei og jeg syntes også kun det var mig han rettede på, så det var rigtigt lærerigt.

Bagefter ville Sensei have at vi skulle tage billeder, noget anderledes end i Hombu-dojo, hvor fotografering ikke er velset, i hvert fald når Doshu er der.

Efter træningen var skulle der være graduering og Inagaki Sensei ville gerne have at jeg blev og så på, så der var 2 elever der skulle op til 4. og 5. kyu, det var meget sjovt at se om det foregik anderledes end derhjemme, men det var stort set den samme oplevelse. Bagefter blev der snakket med de andre elever og der skulle stemples i passet, efter at skulle hilse en masse hjemme i DK fra de forskellige spurgte Carl og den Amerikanske pige fra Mito om vi ville køre med dem til Byen. Vi skulle jo lige forbi Kosai og smage hans berømte kager, det var en lækker oplevelse for smagsløgene.

En ny uge skulle til at starte i Hombu-Dojo, mandag morgen der var kommet en ældre fyr som jeg ikke havde set i sidste uge, han kom direkte hen til mig og tilbyd mig et bolsje, og han ville gerne træne med mig i dag. Yamamoto Sensei en ældre fyr, som fortalte at han trænede Karate under Mas Oyama Sensei og i sin tid trænede han også Aikido under O-Sensei. Yamamoto Sensei var en helt speciel oplevelse at høre

DOSHINKAN AIKIDO

Skælskør Korsør Slagelse

på, men så sandelig også at træne med, han var den person i de 14 dage jeg lærte mest af af alle eleverne, og ham jeg fik det mest mindeværdige indtryk af.

Ugen gik ligesom sidste uge med rigtig god og spændende træning, men sidst på ugen kan vi se i fjernsynet at der kommer en kraftig tyfon lige over Tokyo, lidt ærgerligt hvis jeg ikke jeg kan komme ned og hilse af og få den sidste træning, på grund af vejret. Den sidste morgen blæser det kraftigt og regner meget, men ikke mere end jeg med en paraply kommer helskindet ned til Hombu-Dojo, denne morgen er der, på grund af vejret kun ca. 20 til træning, så der er godt nok fokus på en, og pludselig mens Doshu står og kigger på mig, skubber han min makker væk og siger at jeg skal tage fat i hans arm og træne med ham i stedet, og bagefter var det så min tur til at være nage, det var en lidt speciel oplevelse, og da han bagefter smilede til en og sagde: good, very good. Så steg man lige et par centimeter.

Efter træningen den sidste dag fik jeg heldigvis hilst ordentligt af med både Doshu og de elever jeg havde haft mest med at gøre.

Når jeg står og kigger tilbage på disse 14 dage i Japan og tænker på de råd jeg fik af specielt min rigtig gode ven og Sensei Keith og mine gode venner fra Frederiksberg Aikido, Thomas og Lene, så har de alle rådet mig rigtig godt.

For selvom det var en rigtig god og uforglemmelig oplevelse at træne i Ibaragi Chibu Dojo i Iwama, med Inagaki Sensei, og jeg meget gerne vil tilbage og opleve det igen. Så var Doshu og træningen under ham og i Hombu-Dojo det mest mindeværdige jeg har oplevet i mine 12 år i Aikido, jeg følte virkelig at jeg har fået fyldt min Aikido-rygsæk med nogle spændende aspekter og metoder og henka-waza, på nogle teknikker jeg i forvejen syntes jeg kendte godt, men der er jo så mange måder at udføre tingene på.

Hvis jeg skal anbefale nogen at tage til Japan, så kan jeg, udover Ibaragi Chibu Dojo, varmt anbefale Doshu i Hombu-Dojo, det er meget lig "vores" stil, bare at alt forgår i Ki no nagare, så med lidt ekstra løbetræning inden man tager af sted til Japan, kan man sagtens følge med stilen i Hombu-Dojo, specielt hvis man har et par års erfaring.

DOSHINKAN AIKIDO

Skælskør Korsør Slagelse

Fotos fra Turen (4. Stk):

Hombu-Dojo

DOSHINKAN AIKIDO

Skælskør Korsør Slagelse

Inagaki Sensei og Ricco i Ibaragi Chibu Dojo

DOSHINKAN AIKIDO

Skælskør Korsør Slagelse

Ricco i Ibaragi Chibu Dojo

DOSHINKAN AIKIDO

Skælskør Korsør Slagelse

DOSHINKAN AIKIDO

Skælskør Korsør Slagelse

Yamamoto Sensei og Ricco i Hombu-Dojo

道心館